

ชื่อเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง การทำพานบายศรี กลุ่มสาระการเรียนรู้
การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองแวง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

ผู้วิจัย นางประไพ บัวสุคนธ์ **ปริญญา** ค.ม. (หลักสูตรและการสอน)

กรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิรุต ถึงนาค ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมทรง สุวพานิช กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตนา ศิรินาม กรรมการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2549

บทคัดย่อ

ในการจัดการศึกษา สถานศึกษาสามารถพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นขึ้นใช้ในสถานศึกษาตามสภาพและทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น ทั้งทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรบุคคล ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง การทำพานบายศรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องความพึงพอใจของนักเรียน ภูมิปัญญาท้องถิ่น และผู้ปกครองนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอยางสีสุราช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน 28 คน ภูมิปัญญาท้องถิ่น 5 คน และผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์ความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น หลักสูตรท้องถิ่น แผนการจัดการเรียนรู้แบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน แบบวัดทักษะและกระบวนการในการทำงานของนักเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับหลักสูตรท้องถิ่น สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลของการวิจัยพบว่าหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องการทำพานบายศรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การทำพานบายศรี มีประสิทธิภาพ 87.09/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์

ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 0.7263 ซึ่งแสดงว่า ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 72.63 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน เรื่อง การทำพานบายศรี แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนแตกต่างจาก ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียน ภูมิปัญญาท้องถิ่นและผู้ปกครองนักเรียน มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การทำพานบายศรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับ มากที่สุด

สรุปได้ว่า หลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง การทำพานบายศรี ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เป็นหลักสูตร ที่มีคุณภาพ สามารถทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ชุมชนมีส่วนร่วม ในการจัดการเรียนการสอน สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และได้รับอนุรักษ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น สมควรได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมต่อไป



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Title : The Development of a Local Curriculum on Making a Welcome-Ceremony Tray in the Standard of Occupational and Technological Content for Grade 6th Students in Ban Nong Waeng Primary School under the Office of MahaSarakham Basic Education Commission Zone 2

Author : Mrs Prapai Bausukhon **Degree** M.Ed. (Curriculum and Instruction)

Advisors : Asst. Prof. Dr. Nirut Teungnak Chairman
Asst. Prof. Dr. Somsong Suwapanich Committee
Asst. Prof. Ratana Sirinam Committee

Rajabhat Maha Sarakham University 2006

Abstract

One of the missions of educational institutions is to design and develop a community-based curriculum regarding natural and human resources. The purposes of this research were to develop a community-based curriculum and lesson plan on making a welcome-ceremony tray in the standard of occupational and technological content, and survey the opinions of students on a local curriculum on making a welcome-ceremony tray in the standard of occupational and technological content. The sample subjects were twenty eight grade 6th -students and their parents in Ban Nong Waeng primary school, Yang Srisurat district under the office of Maha Sarakham Basic Education Commission zone 2. They were selected by the purposive random sampling technique. The data was collected by interviewing and observing their behavior in the class, the aptitude test of working skill and process, an achievement test and questionnaire. The research statistics used were percentage, mean, and standard deviation.

Results of the research were as follows:

According to the data, it was found that the average level of the appropriateness of the community-based curriculum was very high. The value of the lesson plan was

more than the standard criteria (87.09/83.33). The index of the effectiveness was .7263. The results indicated that they knew more on making a welcome-ceremony tray. In regard to the comparison of their achievement, it indicated that the pre-test scores and post-test scores of the students on making a welcome-ceremony tray were significantly different at .05. Moreover, the average degree of the opinions of the students and their parents on the community-based curriculum was very high.

In conclusion, the findings indicate that the community-based curriculum is suitable and qualified. Besides students learn a local wisdom and they also preserve their local wisdom.



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY